

Kính thưa quý Phật tử,

Trời Texas đã vào Đông, gió mùa lạnh giá, cây cối trong khuôn viên chùa đã trút hết lá, trơ trọi, còn lại những cành cây khô, khẳng khiu, gầy guộc, gieo trong lòng người cảm xúc khó tả. Nhìn cảnh mà nghĩ đến sự vô thường, tuần hoàn mỗi ngày đang diễn ra trong cuộc sống của chúng ta.

Mùa Đông là sự đánh dấu, kết thúc một năm bận rộn, vất vả, buồn phiền, lo lắng; thì Mùa Xuân lại là sự khởi đầu một năm mới, an lành và tràn đầy hy vọng. Mới đó mà năm Giáp Thìn sắp hết, qua một năm ngược xuôi vất vả với dòng đời; giờ đây, chúng ta chuẩn bị nghênh đón Tết Nguyên Đán.

Nhân mùa Xuân Di Lạc năm Ất Tỵ, Thầy có đôi lời nhắn nhủ, hy vọng chúng ta phải tỉnh thức lại. Đức Phật dạy, “Thân người khó được, Phật Pháp khó gặp”, “Chúng sanh được sinh ra trong cõi người như đất trên móng tay; loại không được làm người như đất trong đại địa”. Mỗi ngày chúng ta sống và làm việc trong sự hồ đồ. Chúng ta chưa bao giờ quay lại sống với con người thật của mình. Ta thường ngậm nhấm sự đau khổ, buồn vui, tiếc nuối của quá khứ; hay sống mơ mộng, hảo huyền của tương lai. Nhưng ta chưa bao giờ sống thật với giây phút hiện tại. Chúng ta sống mà như người đã chết. Vì không sống trong giây phút hiện tại, đã đưa chúng ta tới chỗ trùng trùng đau khổ, của các niệm quá khứ và tương lai, từ khổ này, tiếp nối khổ khác, không bao giờ dứt. Thay vì ta thường nghĩ và sống trong sự đau khổ, tiếc nuối, sao ta không chuyển hóa, sống và nghĩ đến sự giải thoát và an lạc.

Làm sao chúng ta có một cuộc sống tỉnh thức, giải thoát và an lạc? Đó là làm cách nào chúng ta nhận ra được giây phút hiện tại; thực hành, và luôn sống trọn vẹn với từng khoảnh khắc của hiện tại. Khi chúng ta thường xuyên thực hành, sống tỉnh thức từng sát na trong hiện tại trong sáng đó, nó sẽ đưa ta đến chứng định, từ chứng định sẽ phát huệ. Lúc đó, mọi sự đau khổ, được mất, của cõi Ta Bà này, sẽ không còn ràng buộc chúng ta nữa.

Đức Phật dạy, “Quá khứ đã qua rồi, tương lai chưa đến, hãy sống trong giây phút hiện tại”. Khi có thực hành, ta mới nhận ra rằng, giây phút hiện tại là giây phút thật tuyệt vời. Giây phút hiện tại, không làm cho ta đau khổ vì quá khứ, không làm cho ta lo sợ vì tương lai.

Nhân ngày đầu Xuân, hãy buông xuống những muộn phiền, đau khổ, hãy để tâm tĩnh lặng. Sự màu nhiệm của tâm tĩnh lặng, đưa ta cảm nhận ra được không khí an lành, hạnh phúc của những ngày đầu Xuân đang hiện hữu quanh ta. Đức Thế Tôn dạy, “Nhân hiện tại là quả của tương lai.” Hiện tại ta không tạo ra được an lạc, thì sao ta có được an lạc trong tương lai?

Khi ta nhận ra, và luôn thực hành, thì ngay đó, tất cả mọi sự điên đảo, phiền não, đúng sai, phải quấy, đều ngừng lại. Ngày tháng trôi qua rất mau; mỗi ngày chúng ta đều đi gần đến quan tài. Nhìn bao nhiêu người thân đã rời xa chúng ta; có bao giờ mình tự hỏi khi nào sẽ tới phiên mình đây? Mình sẽ không còn có cơ hội nữa. Đừng làm uổng phí cuộc đời này. Hãy tỉnh thức lại, quay về tự tâm, dũng mãnh tinh tấn tu tập. Đừng chểnh mảng lãng phí thời giờ thêm nữa.

Đầu năm, Thầy kính chúc quý vị, luôn sống trong niềm hỷ lạc, đừng cô phụ giây phút hiện tại, luôn thực hành “Pháp Chánh Niệm, Tỉnh Thức”, để trở về sự an lạc, thanh tịnh, vốn đã có, mà không ai có thể ban cho ta được.

Đức Thế Tôn dạy:

*Đừng tìm về quá khứ
Đừng tưởng tới tương lai
Quá khứ đã không còn
Tương lai thì chưa tới
Hãy quán chiếu sự sống
Trong giờ phút hiện tại
Kẻ thức giả an trú
Vững chãi và thanh thoi.*

*Phải tỉnh tiến hôm nay
Kẻo ngày mai không kịp
Cái chết đến bất ngờ
Không thể nào mặc cả.
Người nào biết an trú
Đêm ngày trong chánh niệm
Thì Mâu Ni gọi là
Người Biết Sống Một Mình.*

Cầu chúc quý vị hưởng một mùa xuân Di Lạc trường tồn. Mong quý vị thực hành, thì dù không cần cầu được an vui, tự nhiên an vui sẽ đến; không cần cầu hạnh phúc, tự nhiên hạnh phúc sẽ đến, do công phu tu tập vậy!

Hãy trân trọng giây phút hiện tại này. Hãy nhớ thời gian cứ mãi trôi qua, không đợi chờ chúng ta nữa!

Trân Trọng,

Ấn Ký

Tỳ Kheo Thích Trí Long

T/M Lưỡng Ban Tri Sự
Linh Sơn ADiĐà Viện | Linh Sơn

